

grupper, der så ud til at miste 80 kr. om måneden. Men hvis vi kunne indføre sådan en 80-kroners-regel som det absolutte maksimum, som man måtte tage fra mennesker, før man regnede med, at de ville havne som posedamer eller lignende, vil jeg da gerne stige på.

Når det så er sagt, vil jeg gå tilbage til det, som det her drejer sig om:

Jeg synes i virkeligheden, vi har med et område at gøre, som er udtryk for, at mange af mine kolleger, som har været her i de forudgående 10 år, ikke har haft styr på udviklingen. Det er simpelt hen eksploderet. Det, at der i dag bliver givet boligstøtte til beboerne af over en halv million lejligheder, har ikke været udtryk for en politisk prioritering med hensyn til, hvad vi vil med velfærdssamfundet.

Det er jo derfor, det i dag, når vi skal pille ved det, kommer til at ramme et hav af mennesker, for der er et hav af mennesker, der får denne støtte, og der er et hav af mennesker, der kommer til at bære besparelsen. Og det er derfor, de små 80 kr., som er det maksimale, man kan miste, kan ende med at blive til 700 mio. kr.: fordi det er et område, som vi er kommet til at øse penge ud i, uden at vi har taget stilling til, om det er det, vi ønsker. Og det er gudhjælpemig de samme mennesker i den samme aldersgruppe, vi har på venteliste.

Det er, som om det her foretagende herinde i dag kun drejer sig om boligpolitik, og det gør det selvfølgelig også, men lad os nu få set på alle enkeltksemplerne, lad os få set på, hvor mange studerende eller andre der havner som posedamer, før vi siger, at det her kan det overhovedet ikke lade sig gøre at røre ved.

Jeg kender ikke mange, der kan få en lejlighed, der er meget billigere end 833 kr. om måneden f.eks. Så jeg er selvfølgelig enig i det, som Venstre er inde på: at det kan være forkert at sende det signal, at det ikke skal kunne betale sig at spare op. Men jeg har til gengæld også den holdning, at hvis vi afskærer os fra den mulighed at kigge på det, så får vi ikke gjort noget ved boligstøtten, og så får vi ikke mulighed for at fjerne nogle penge fra det her område, som er eksploderet, og bruge de penge mere fornuftigt, f.eks. på at fjerne de ventelister på sygehusene, som jeg var inde på før.

Vi vil gerne fra konservativ side sige, at vi er positive over for at bremse den utilsigtede eksplosion, der har været i boligstøtten.

Vi vil også gerne kigge på problemet vedrørende sammenhængen med marginalskatten.

Det må ikke være sådan, at hvis man sparer 1 kr. op, mister man også 1 kr. i tilskud, for så mister man jo til sidst lysten til at spare op.

Og vi vil også gerne kigge på, om det her er en genindførelse af formueskatten ad bagdøren her i landet, og om man nu allerede skal betale formueskat af en formue på 500.000 kr. For 500.000 kr. er altså ikke mange penge efter et langt livs opsparing, og hvis vi forudsætter, at man er 67 år og har lyst til at leve, til man er 87 år, er det altså 25.000 kr. om året, man kan bruge af det, man har sparet op. Så det kan hurtigt blive til en snak om, hvad der er formue, og hvad der ikke er formue.

500.000 kr. er selvfølgelig meget, hvis man ingen har. Så om det skal være grænsen, vil vi gerne se en lang række beregningseksempler på med de forskellige indtægtsgrupper og de forskellige personer, der måtte blive ramt. Men generelt må vi sige, at 700 mio. kr. på et område, som der i løbet af 5 år formodentlig bliver brugt 10 mia. kr. på om året, er altså ikke så dramatisk, som det kan lyde.

Pernille Frahm (SF):

Nu fik vi igen et lille interessant indblik i et andet partis omgangskreds og verden, for jeg kan garantere hr. Jens Heimbürger for, at 80 kr. om måneden er noget ganske andet for f.eks. min mor, der er på almindelig pension, end det er for hr. Jens Heimbürger – uanset om hun får dem i sedler eller i mønter.

Forslaget her har nogle virkninger, som muligvis er utilsigtede, og fru Lissa Mathiasen har sagt, at hvis det er sådan, vil man kigge på det. Og så må jeg jo spørge: Hvornår er noget utilsigtet? For hvis formålet med lovforslaget først og fremmest er at spare 728 mio. kr. på bolig-sikringen, er det svært helt nøjagtigt at vide, hvad der er utilsigtet, og hvad der er tilsigtet. Men nu vil jeg prøve at gennemgå, hvad vi i SF har samlet op undervejs i gennemgangen af det her forslag:

Et af hovedformålene er at forenkle boligstøtten, og det kunne vi sådan set meget godt tænke os at vi kunne gøre sammen. Vi vil godt gå ind i et arbejde med at kigge på en forenkling, som gør hele regelsættet her mere gennemskueligt. Men sådan som det ligger nu, er det altså stadig væk ufatteligt ugennemskueligt.

Jeg har modtaget breve fra folk, der skriver, at de har prøvet at beregne, hvad de vil modtage, og at de – selv efter det lovforslag, der foreligger nu – ikke synes, de kan nå frem til et